

5. Se "Leaves from the Life of Elizabeth Horrocks Jackson Kingsford", Utah State Historical Society, Manuscript A 719; i "Remembering the Rescue", *Ensign*, aug. 1997, s. 47.
6. Hämtat ur ett e-postmeddelande från Monica Sedgwick, Unga kvinnors president i Laguna Niguels stav i Kalifornien och ett tal av Leslie Mortensen, Unga kvinnors president i Mission Viejo stav i Kalifornien.
7. I en artikel med titeln "Varför låter vi dem klä sig så där?" i *Wall Street Journal*, 19–20 mars 2011, s. C3, förespråkar en eftertänksam judisk mor klädnormer och moral och uppmärksammar mormonkvinnornas exempel.
8. "Familjen: Ett tillkännagivande för världen", *Liahona*, nov. 2010, s. 129.
9. Se Putnam och Campbell, *American Grace*, s. 244–245.
10. Se Putnam och Campbell, *American Grace*, s. 504.
11. Se L&F 81:5; se också Mosiah 4:26.
12. L&F 138:56.
13. *Handbok 2: Kyrkans förvaltning* (2010), s. 22.
14. Se *Handbok 2*, 6.1.
15. Se *Handbok 2*, 4.5.
16. Se Emily Matchar, "Why I Can't Stop Reading Mormon Housewife Blogs", salon.com/life/feature/2011/01/15/feminist_obsessed_with_mormon_blogs. Denna självutnämnda feminist och ateist talar om denna respekt och säger att hon är beroende av att läsa bloggar av hemmafruar som är mormoner.
17. Från samtal med stavs-president Lehonitai Mateaki (som sedan dess verkat som missionspresident i Papua Nya Guinea-missionen Port Moresby) i Nuku'alofa Ha'akame stav på Tonga och Leinata Va'enuku, president för Hjälpföreningen i staven.
18. Se D'Vera Cohn och Richard Fry, "Women, Men, and the New Economics of Marriage", Pew Research Center, Social and Demographic Trends, pewsocialtrends.org. Antalet barn som fötts har också sjunkit markant i många länder. Det har kallats för den demografiska vintern.
19. "A Troubling Marriage Trend", *Deseret News*, 22 nov. 2010, s. A14, citat från ett reportage på msnbc.com.
20. Se Simon Collins, "Put Family before Moneymaking Is Message from Festival", *New Zealand Herald*, 1 feb. 2010, s. A2.
21. Gordon B. Hinckley, "Kvinnorna i kyrkan", *Nordstjärnan*, jan. 1997, s. 64; se också Spencer W. Kimball, "Kvinnorna i kyrkan", *Nordstjärnan*, nov. 1979, s. 48–49.
22. "Som systrar i Sion", *Psalmer*, nr. 199.
23. Karen Lynn Davidson, *Our Latter-Day Hymns: The Stories and the Messages*, rev. uppl. (2009), s. 338–339.

President Henry B. Eyring

förste rådgivare i första presidentskapet

Tillfällena att göra gott

Enligt Herrens sätt att hjälpa dem som har materiella behov kommer det alltid att behövas människor som av kärlek har helgat sig själva och det de äger åt Gud och hans verk.

Min kära bröder och systrar, avsikten med mitt tal är att hedra och prisa vad Herren har gjort och gör för att hjälpa fattiga och behövande bland sina barn på jorden. Han älskar sina nödlidande barn och även dem som vill hjälpa. Och han har skapat möjligheter att välsigna både dem som behöver hjälp och dem som ger hjälpen.

Vår himmelske Fader hör bönerna som hans barn uppsänder runtom i världen om mat att äta, kläder att skylla kroppen med och om den värdighet de skulle känna om de kunde sörja för sig själva. Dessa böner har nått honom ända sedan han började sätta män och kvinnor på jorden.

Du hör talas om sådana behov där du bor och på platser runtom i världen. Ditt hjärta rörs ofta av medkänsla. När du träffar någon som förtvivlat söker arbete har du en önskan att hjälpa. Du har samma önskan när du kommer hem till en änka och ser att hon inte har någon mat. Du har den när du ser fotografier av gråtande barn som sitter bland spillrorna av sitt hem som förstörts av jordbävning eller eld.

Eftersom Herren hör deras rop och känner din djupa medkänsla med dem, har han ända från begynnelsen gett sina lärjungar möjligheter att

hjälpa. Han har uppmanat sina barn att helga sin tid, sina tillgångar och sig själva och tillsammans med honom tjäna andra.

Hans sätt att hjälpa har tidvis kallats att leva efter helgelselagen. I en annan tidsperiod kallades hans sätt den förenade orden. I vår tid kallas det kyrkans välfärdsprogram.

Verksamhetens namn och detaljer anpassas för att svara mot människors behov och omständigheter. Men enligt Herrens sätt att hjälpa dem som har materiella behov kommer det alltid att behövas människor som av kärlek har helgat sig själva och det de äger åt Gud och hans verk.

Han har uppmanat och befallt oss att delta i hans verk att hjälpa och styrka behövande. Vi ingår förbund att göra det i dopets vatten och i Guds heliga tempel. Vi förnyar det förbundet på söndagarna när vi tar del av sakramentet.

Det är min avsikt i dag att beskriva några av de möjligheter han har gett oss att hjälpa behövande. Jag kan inte tala om dem alla under vår korta tid tillsammans. Min förhoppning är att kunna förnya och stärka vår beslutssamhet att handla.

Det finns en psalm om Herrens uppmaning till oss att delta i detta verk

som jag har sjungit ända sedan jag var en liten pojke. I min barndom ägnade jag mer uppmärksamhet åt den glada melodin än åt ordens kraft. Min bön är att ni i dag ska känna psalmtexten i era hjärtan. Låt oss lyssna på orden igen:

*Har jag gjort något gott på vår jord i dag?
Har jag tröstat den som föllt en tår?
Har jag glatt någon vän, visat kärlek till den,
och gjort allt vad jag förmår?
Har jag lättat någons börda i dag?
Har jag fyllt den sjukes begär?
Har jag gett av min styrka till den som är svag?
När de bad om hjälp var jag där?
Så vak upp och gör något mer
än dröm om din boning i höjd!
Glädje ger att göra gott, ja, glädje utan mått,
och ditt hjärta fylls utav fröjd!¹*

Herren skickar med jämna mellanrum väckningssignaler till oss alla. Ibland kan det vara en plötslig

medkänsla med någon behövande. En far kan ha upplevt det när han såg ett barn ramla och skrapa sig på knät. En mor kan ha upplevt det när hon hörde sitt barn gråta på natten av rädsla. En son eller dotter kan ha känt medlidande med någon som verkade ledsen eller rädd i skolan.

Vi har alla rörts av medkänsla med andra som vi inte ens känner. När ni till exempel hörde nyheterna om vågor som rusade fram över Stilla havet efter jordbävningen i Japan var ni oroliga för dem som kanske skulle komma till skada.

Tusentals av er rördes av medkänsla när ni fick höra om översvämningarna i Queensland i Australien. Nyheterna handlade i stort sett bara om beräknat antal nödställda. Men många av er kände människornas smärta. Väckningssignalen hörsammades av 1 500 eller fler medlemmar i kyrkan i Australien vilka kom för att hjälpa och trösta.

De omsatte sin medkänsla i ett beslut att handla efter sina förbund. Jag har sett de välsignelser som följer

både för den behövande som får hjälp och för den som tar vara på tillfället att ge hjälpen.

Kloka föräldrar ser i varje behov som andra har ett sätt att låta sina söner och döttrar få del av välsignelser i sitt liv. Tre barn bar nyligen läcker middagsmat till vår dörr. Deras föräldrar visste att vi behövde hjälp och gav också sina barn tillfälle att tjäna oss.

Föräldrarna blev till välsignelse för vår familj genom sitt generösa tjänande. Genom att välja att låta sina barn delta i givandet utsträckte de välsignelserna till sina framtida barnbarn. Barnens leenden när de gick hem övertygade mig om att så kommer att ske. De kommer att berätta för sina barn om den glädje de kände när de vänligt tjänade andra åt Herren. Jag minns den stilla tillfredsställelse jag kände som barn när jag på min fars uppmaning rensade ogräs åt en granne. Närhelst jag uppmanas att vara en givare minns jag och tror på psalmens ord "Ljuvligt det är, min Herre Gud".²

Jag vet att den texten skrevs för att beskriva den glädje man får av att

tillbe Herren på sabbaten. Men de där barnen som kom till oss med mat upplevde under en vardagskväll glädjen av att göra Herrens verk. Och deras föräldrar såg ett tillfälle att göra gott och sprida glädje i flera generationer.

Herrens sätt att ta hand om behövande ger föräldrar ytterligare en möjlighet att bli till välsignelse för sina barn. Jag såg det en söndag i ett kapell. Ett litet barn gav biskopen familjens donationskuvert när denne kom in i kapellet före sakramentsmötet.

Jag kände familjen och pojken. Familjen hade just fått reda på att det fanns någon i församlingen som behövde hjälp. Pojkens pappa hade sagt ungefär så här till barnet när han stoppade ner ett generösare fasteoffer än vanligt i kuvertet. "Vi fastade i dag och bad för behövande. Var snäll och ge det här kuvertet till biskopen åt oss. Jag vet att han kommer att använda det till att hjälpa dem som har större behov än vi."

I stället för att minnas den söndagens hungerkänslor ska pojken minnas den dagen med värme. När jag såg hans leende och hur hårt han höll i kuvertet visste jag att han kände det stora förtroende hans pappa visade honom genom att låta honom bära familjens offer åt de fattiga. Han kommer att minnas den dagen när han är diakon, och kanske för evigt.

Jag såg samma glädje lysa i ansiktet på dem som för många år sedan hjälpte människor i Idaho åt Herren. Tetondammen brast lördagen den 5 juni 1976. Elva människor dog. Tusentals tvingades lämna sina hem inom några få timmar. Några hus spolades bort. Och hundratal bostäder kunde endast göras beboeliga genom insatser och tillgångar som vida översteg ägarnas möjligheter.

De som fick höra talas om tragedin hade medkänsla och några valde att göra gott. Grannar, biskopar, hjälpföreningspresidenter, kворumledare,

hemlärare och besökslärare lämnade sina hem och arbetsplatser för att rensa upp i andras översvämmade hus.

Ett par hade varit på semester och kom hem till Rexburg strax efter översvämningen. De gick inte ens hem för att se till sitt eget hus. I stället sökte de upp sin biskop för att fråga var de kunde hjälpa till. Han skickade dem till en nödställd familj.

Några dagar senare gick de för att titta till sitt eget hus. Det hade blivit bortspolat av flodvågen. Då gick de helt enkelt tillbaka till biskopen och sade: "Vad kan vi hjälpa till med nu?"

Var ni än bor har ni upplevt hur medkänslans under har omvandlats till osjälvisk handling. Det kanske inte var i någon stor naturkatastrofs spår. Jag har upplevt det i ett prästadsrådsrum där en broder ställer sig upp för att berätta om en man eller kvinna som söker arbete för att kunna försörja sig själv och sin familj. Jag kände att det fanns medkänsla i rummet, men några kom med förslag på personer som kunde tänkas anställa personen som behövde jobb.

Det som hände i det prästadsrådsrummet och det som hände i de översvämmade husen i Idaho är ett uttryck för Herrens sätt att hjälpa behövande att vara oberoende. Vi känner medlidande och vi vet hur vi ska handla för att hjälpa på Herrens sätt.

Vi firar i år 75-årsdagen av kyrkans välfärdsprogram. Det etablerades för att sörja för behoven som uppstod när folk blev arbetslösa och förlorade bondgårdar och till och med hus och hem i den stora depressionens spår.

Vår himmelske Faderns barn har i vår tid återigen stora materiella behov. Så har det varit förr, och så kommer det att vara i alla tider. De principer som kyrkans välfärdsprogram bygger på är inte endast för en tid eller en plats. De är för alla tider och alla platser.

De principerna är andliga och eviga. Om vi förstår dem och lägger dem djupt på hjärtat kan vi därför se och ta vara på tillfällen att hjälpa närhelst och varhelst Herren uppmanar oss till det.

Här är några principer som vägledde mig när jag ville hjälpa på Herrens sätt och när jag fick hjälp av andra.

För det första är alla gladare och har större självaktning om de kan försörja sig själva och sin familj och sedan räcker ut en hjälpande hand till andra. Jag har varit tacksam mot dem som har hjälpt mig att tillgodose mina behov. Och under årens lopp har jag varit ännu tacksammare mot dem som har hjälpt mig att bli oberoende. Och sedan har jag varit ytterst tacksam mot dem som har visat mig hur jag kan använda en del av mitt överskott till att hjälpa andra.

Jag har lärt mig att sättet att få ett överskott är att göra av med mindre än jag tjänar. Och med det överskottet har jag lärt mig att det verkligen är bättre att ge än att få. Så är det till viss del för att när vi hjälper andra på Herrens sätt så välsignar han oss.

President Marion G. Romney sade följande om välfärdsarbete: "Du kan inte ge bort så mycket att du blir fattig i detta verk." Sedan citerade han sin missionspresident Melvin J. Ballard: "Ingen ger någonsin en brödkant till Herren utan att få en limpa tillbaka."³

Jag har funnit att det stämmer i mitt liv. När jag är generös mot min himmelske Faders behövande barn är han generös mot mig.

En annan princip i evangeliet som har väglett mig i välfärdsarbetet är den styrka och välsignelse som enighet framkallar. När vi arbetar tillsammans för att tjäna de behövande välsignar Herren oss med enighet. President J. Reuben Clark Jr. uttryckte det så här: "Det tjänandet har ... kanske mest av

allt bidragit till en känsla av broderskap när personer med all slags utbildningsbakgrund och från varje yrke har arbetat sida vid sida i en välfärdsträdgård eller på något annat projekt."⁴

Den fördjupade känslan av broderskap gäller såväl mottagaren som givaren. Än i dag känner en man att det finns ett band som förenar oss efter att vi skyfflade bort gytjtja tillsammans från hans översvämmade hus i Rexburg. Och han känner större personlig värdighet efter att ha gjort allt han kunnat för att hjälpa sig själv och sin familj. Om vi hade arbetat på var sitt håll så skulle vi båda ha gått miste om en andlig välsignelse.

Det här leder mig till den tredje handlingsprincipen i välfärdsarbetet: Se till att få med dig din familj i arbetet så att de kan lära sig att ta hand om varandra som de tar hand om andra. Dina söner och döttrar som arbetar tillsammans med dig för att tjäna andra som behöver hjälp kommer troligen att hjälpa varandra när de själva behöver hjälp.

Den fjärde viktiga principen för välfärd i kyrkan lärde jag mig som biskop. Den kom när jag lydde befallningen i skrifterna att leta rätt på de fattiga. Det är biskopens plikt att finna och bistå dem som fortfarande behöver hjälp efter att de och deras familjer har gjort allt de kan. Jag upptäckte att Herren sänder den Helige Anden så att vi kan "söka och ... skall finna"⁵ när det gäller att ta hand om de fattiga, precis som när det gäller att finna sanningen. Men jag har också lärt mig att be hjälpföreningenspresidenten om hjälp. Hon kan få en uppenbarelse om det innan du får den.

Några av er kommer att behöva den inspirationen under kommande månader. För att fira 75-årsdagen av kyrkans välfärdsprogramms grundande

kommer medlemmar runtom i världen att inbjudas att delta i en tjänandedag. Ledare och medlemmar kommer att söka uppenbarelse när de utformar lokala projekt.

Jag har tre förslag till er när ni planerar ert tjänandeprojekt.

För det första, förbered er själva och dem ni leder andligen. Endast om Frälsarens försoning har rört vid era hjärtan kan ni tydligt och klart förstå syftet med projektet: att i både andligt och timligt avseende bli till välsignelse för vår himmelske Faders barn.

Mitt andra förslag är att välja att tjäna personer i er egen enhet eller ert eget område och vars behov kan beröra hjärtat hos dem som ska tjäna dem. De människor de tjänar kommer att känna deras kärlek. Detta kan bidra mer till att glädja dem, som psalmen lovade, än att de bara får sina materiella behov tillgodosedda.

Mitt sista förslag är att planera att använda den kraft som finns i familjebanden, i de band som finns i kворum, biorganisationer och bland personer som ni känner i samhället. Då kommer en känsla av enighet att förstärka den goda verkan av ert tjänande. Och känslan av enighet i familjer, kyrkan och samhället kommer då att växa och finnas kvar långt efter att projektet avslutats.

Det här är mitt tillfälle att tala om för er hur mycket jag uppskattar er. Genom ert kärleksfulla tjänande åt Herren har jag fått ta emot tack från dem som ni har hjälpt när jag träffat dem världen över.

Ni fann ett sätt att lyfta dem till en högre nivå när ni hjälpte dem på Herrens sätt. Ni och andra ödmjuka lärjungar till Frälsaren har sänt ert bröd över vattnet genom ert tjänande och människorna som ni har hjälpt har försökt att återvända det genom att uttrycka sin tacksamhet till mig.

Framlagd av president Dieter F. Uchtdorf
andre rådgivare i första presidentskapet

De som har arbetat tillsammans med er uttrycker samma uppskattning när jag talar med dem. Jag minns en gång när jag stod bredvid president Ezra Taft Benson. Vi hade samtalat om välfärdsarbetet i Herrens kyrka. Han förvånade mig med sin ungdomliga energi när han gestikulerade med handen och sade: "Jag älskar det här arbetet, för ett arbete är det!"

Jag tackar er på Mästarens vägnar för ert arbete att tjäna vår himmelske Faders barn. Han känner er och ser era ansträngningar, er flit och era uppoffringar. Min bön är att han ska låta er få välsignelsen att se frukten av ert arbete i den glädje som visas av dem som ni hjälper åt Herren och dem som skänker den hjälpen tillsammans med er.

Jag vet att Gud Fadern lever och besvarar våra böner. Jag vet att Jesus är Kristus. Ni och de ni tjänar kan renas och stärkas genom att tjäna honom och hålla hans bud. Ni kan veta som jag gör, genom den Helige Andens kraft, att Joseph Smith var den Guds profet som återställde den sanna och levande kyrkan, vilket den här kyrkan är. Jag vittnar om att president Thomas S. Monson är Guds levande profet. Han är ett stort exempel på att göra som Herren: att gå omkring och göra gott. Det är min bön att vi må ta vara på våra möjligheter att "lyfta upp händerna som hänger ned och styrka de matta knäna".⁶ I Jesu Kristi heliga namn, amen. ■

SLUTNOTER

1. Se "Har jag gjort något gott?", *Sånger*, nr. 158.
2. Se "Ljuvligt det är, min Herre Gud", *Psalmer*, nr. 96; se också "Sweet Is the Work", *Hymns*, nr. 147.
3. Se Marion G. Romney, "Välfärdsprogrammet - Frälsarens program", *Nordstjärnan*, april 1981, s. 172.
4. J. Reuben Clark Jr., Conference Report, okt. 1943, s. 13.
5. Se Matt 7:7-8; Luk 11:9-10; 3 Nephi 14:7-8.
6. L&F 81:5.

Röstning på kyrkans ämbetsmän

Det är föreslaget att vi stöder Thomas Spencer Monson som profet, siare och uppenbarare och president för Jesu Kristi Kyrka av Sista Dagens Heliga, Henry Bennion Eyring som förste rådgivare i första presidentskapet och Dieter Friedrich Uchtdorf som andre rådgivare i första presidentskapet.

De som instämmer, var vänliga visa det.

De som är emot, om det finns några, kan visa det.

Det är föreslaget att vi stöder Boyd Kenneth Packer som president för de tolv apostlarnas kворum, och följande bröder som medlemmar av detta kворum: Boyd K. Packer, L. Tom Perry, Russell M. Nelson, Dallin H. Oaks, M. Russell Ballard, Richard G. Scott, Robert D. Hales, Jeffrey R. Holland, David A. Bednar, Quentin L. Cook, D. Todd Christofferson och Neil L. Andersen.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot detta kan det visas.

Det är föreslaget att vi stöder rådgivarna i första presidentskapet och de tolv apostlarna som profeter, siare och uppenbarare.

Alla som instämmer kan visa det.

Om någon är emot kan det visas på samma sätt.

Det är föreslaget att vi avlöser följande som områdessjuttio från och med 1 maj 2011: José L. Alonso, Nelson L. Altamirano, John S. Anderson, Ian S. Ardern, Sergio E. Avila, David R. Brown, D. Fraser Bullock, Donald J. Butler, Vladimiro J. Campero, Daniel M. Cañoles, Carl B. Cook, I. Poloski Cordon, J. Devn Cornish, Federico F. Costales, LeGrand R. Curtis Jr., Heber O. Diaz, Andrew M. Ford, Julio G. Gaviola, Manuel Gonzalez, Daniel M. Jones, Donald J. Keyes, Domingos S. Linhares, B. Renato Maldonado, Raymundo Morales, J. Michel Paya, Stephen D. Posey, Juan M. Rodriguez, Gerardo L. Rubio, Jay L. Sitterud, Dirk Smibert, Eivind Sterri, Ysrael A. Tolentino, W. Christopher Waddell och Gary W. Walker.

De som vill instämma i vårt tack för deras utmärkta tjänande kan nu visa det.

Det är föreslaget att vi stöder som nya medlemmar i de sjuttios fösta kворum Don R. Clarke, José L. Alonso, Ian S. Ardern, Carl B. Cook, LeGrand R. Curtis Jr., W. Christopher Waddell och Kazuhiko Yamashita; samt som nya medlemmar i de sjuttios